

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Forslagets baggrund

I § 35, stk. 9 i lov nr. 213 af 23. maj 1979 om bygningsfredning blev det fastsat, at loven skulle revideres i folketingsåret 1981-82. Om behandlingen af 1979-loven henvises til Folketingstidende 1978-79, sp. 3137-3142, 3975-3990, 10599-10617, 10692-10693, tillæg A sp. 1633-1760, tillæg B sp. 937-964 og tillæg C sp. 425-436. Ved lov nr. 132 af 31. marts 1982 blev revisionsbestemmelsen ændret til folketingsåret 1982-83. Om behandlingen af 1982-loven henvises til Folketingstidende 1981-82, 1. samling, sp. 66, 808-810, tillæg A sp. 171 og Folketingstidende 1981-82, 2. samling, sp. 477-478, 1271-1273, 3680, 4091, tillæg A sp. 1209 og tillæg C sp. 157.

Revisionsbestemmelsen i bygningsfredningsloven blev i sin tid optaget med den begrundelse at muliggøre en vurdering af, hvorledes loven har fungeret i den forløbne periode og specielt af, hvorvidt der er fundet en rigtig arbejdsform mellem museerne og fredningsstyrelsen på området.

I forbindelse med behandlingen af forslaget til bygningsfredningsloven nedsatte miljøministeren efter aftale med kulturministeren et midlertidigt udvalg om samarbejdet mellem fredningsmyndighederne og museerne om arbejdsopgaverne i medfør af lovgivningen om bygningsfredning og lovgivningen om fortidsminder m.v.

Udvalget fik således til opgave at undersøge mulighederne for at fremkomme med forslag, der sikrer varetagelsen af opgaverne i relation til de to love i et nært samarbejde mellem fredningsmyndighederne, museerne og de lokalhistoriske arkiver.

Udvalget, der var sammensat af repræsentanter for fredningsstyrelsen, planstyrelsen, ministeriet for kulturelle anliggender, statens museumsnavn, nationalmuseet, sammenslutningen af lokalhistoriske arkiver, amtsrådsforeningen og kommunernes landsforening, har den 21. maj 1982 afgivet betænkning nr. 953 om samarbejdet mellem fredningsmyndighederne og museerne.

Udvalget har foreslået forskellige ressortomlægninger. Ifølge forslagene skal ansvaret for den arkæologiske undersøgelsesvirksomhed - både hvad angår fortidsminder og skibsvrag - samles under kulturministeriet, medens ansvaret for den permanente beskyttelse af såvel fredede fortidsminder som historiske skibsvrag samles under miljøministeriet.

På bygningsfredningsområdet har udvalget ikke ment, at der er anledning til at foreslå ændringer i ansvarsfordelingen, idet bygningsbevaringen er en integreret del af den regulering af fast ejendom, som varetages af miljøministeriet i sammenhæng med de øvrige planlægnings- og fredningsfunktioner.

Vedrørende Det særlige Bygningssyns medlems sammensætning betragter udvalget det som væsentligt, at Det særlige Bygningssyn gennem dets sammensætning får understreget sin stilling som et centralt fagligt rådgivende organ, afbalanceret mellem de kulturhistoriske og de arkitektoniske synspunkter. Udvalget er opmærksomt på, at medlemstallet ikke bør være for omfattende, men erkender, at det kan være vanskeligt inden for bygningssynets nuværende medlemsrammer at sikre repræsentation for samtlige interesser på museumsområdet og det arkitektoniske område. Udvalget gør samtidig opmærksom på, at rigsantikvaren i dag ikke er sikret indstillingsret til bygningssynet, og det henstilles, at der søges udvej herfor.

Udvalget foreslår i øvrigt, at det i forbindelse med en lovændring overvejes at flytte bestemmelsen om det særlige Bygningssyns sammensætning fra lovteksten til en administrativ forskrift for derved at sikre, at der fremtidig uden egentlig lovændring kan foretages korrektioner i sammensætningen, f.eks. ved omdannelse af de repræsenterede institutioner.

Regeringen har besluttet at følge udvalgets indstillinger.

Som følge af udvalgets indstilling på bygningsfredningsområdet og da de erfaringer, der er indvundet i forbindelse med opfølgningen og administrationen af bygningsfredningsloven i øvrigt ikke